

## ABONAMENTELE

## Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

## Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.  
1 an 14 fl.

## Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

## TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

## INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.  
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

## În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

## Constituționalism și parlamentarism.

Șirul lung al călcărilor de legi, scoaterea afară din privazul constituției a naționalităților, credem că arată îndestul cum înțeleg Maghiarii să aplice, fiind la putere, constituția. Cât despre ideile ce ei le au despre parlamentarism, ajunge să ne gândim cum ei au scos din dietă pe toți câți n-au voit să primească „idea de stat maghiar”, pentru a fi în clar și cu respectul ce ei îl au față cu această instituție modernă.

Le mai rămânea, pentru a se salva în afară, un singur mijloc: în parlamentul compus după percepțiile moderne ungurești să se poarte așa, ca să nu se facă de ris, să nu fie huiduiți de propriii lor aderenti, de ceata care mai cu vehemență luptă pentru a da Ungariei caracterul de „stat național maghiar”.

Nu Maghiarii sînt însă poporul, care lunecând pe un povârnis, se poate opri înainte de a ajunge jos de tot. Relele deprinderi ale lor, condamnate de atâtea ori în presa naționalităților, dar care pentru presa șovinistă sînt scușabile, de multe ori virtuți chiar, fiind într-o stricăciune nemaghiarilor, i-au făcut înțeles că înțelesul pe Maghiarii se împingă lucrurile până acolo, încât chiar foile lor se se revoalte de cele ce se petrec.

Fără a vorbi de lucruri petrecute mai demult, vom aduce cu această ocaziune numai mărturii recente.

Astfel ca să arătăm până la ce grad ei au pierdut respectul față cu legile, cum ei caută să demoralizeze cercurile electorale, vom da în traducere următoarele scrisori ale diarului „Ellenzék” din Cluj, numărul dela 21 Dec. nou.:

„În cercul electoral al Homorod-Oclandului guvernul a și început cu cheltuielile constituționale. Din fericire coruperea este împreună mai mult cu jertfe morale, decât materiale, căci oamenii guvernului dau alegătorilor o pițulă de om — aceasta drept arună. Ei bine, pițula aceasta totuși lucrul slab. Căci — ori, ori! Dacă odată omul își încarcă sufletul cu păcate, fie ca alegător, fie ca agent electoral, cel puțin să fie plătit. Dar o pițulă! Domnilor! Acolo peste Rika! Voiți dar să-i faceți pe Săcui de risul țării?”

Rindurile acestea sînt luate dintr-un articol publicat îndată după primul articol al unui țiar din metropola kultur-egylet-ului, dintr-un organ inspirat și condus de deputați cu greu-

tate în parlamentul maghiar, nu ne este deci îngăduit, și nici nu ne îndoiim, că adevărul se spune în cele sus citate.

Dacă guvernul face astfel într-un cerc electoral, unde este atât de tare controlat, ce va fi făcând într-un cerc unde naționalitățile sînt lăsate de capul lor, își poate închipui ori și cine.

Ceea-ce este mai trist, e că chiar foaia maghiară, care denunță aceste fapte rușinoase, n'are nici ea alte cuvinte mai aspre contra corupătorilor, decât că da prea puțin, numai o pițulă, fie aceasta chiar și numai ca arună pentru un vot.

Cât despre boala de care pătinesce parlamentarismul în Ungaria, cu noi de sigur ar infunda temnița, dacă am serie cum scriu foile maghiare.

Astfel, ocupându-se cu ultimul scandal parlamentar, „Ellenzék” în primul său dela 21 Decembrie nou scrie:

„A lăsa ca lucrurile să ajungă la o așa dezvoltare, — chiar din punct de vedere al păzirii demnității parlamentare nu credem, că se poate permite.

„Trebuie să facem ca să înțelegă baronul Fejérváry, că ministrul nu de aceea stă pe fotoliul de catifea, ca să facă sgomot în parlament, să provoace acolo, ci pentru ca să vadă cu seriozitatea cuvenită de trebuire guvernării țării, — ear' dacă nu poate face aceasta, — atunci să dea altuia locul”.

Va să dăcă sînt ministri maghiari, care nu știu ce va să dăcă parlamentarism, care fac numai sgomot, provoacă scandal, în loc de a vedea de treburile țării, — așa scrie un organ de publicitate maghiar, care continuă a arăta cât de mult aceste împregiurări sînt în detrimentul țării, cât de mult ele scad prestigiul parlamentarismului maghiar.

Ear' „Magyar Hirlap” din Budapesta, în numărul său dela 18 Decembrie scrie:

„În adevăr, cluburile ceva mai alese și cafenelele mai distinse dau un adăpost mai sigur vizitatorilor, decât poate să dea parlamentul maghiar membrilor seice sed pe băncile deputaților ori în fotoliile de catifea”.

Când astfel scriu foile maghiare, credem că e de prisos din partea noastră ori-ce cuvânt pentru a dovedi la ce grad de decadență a ajuns în Ungaria cea mai frumoasă cucerire constituțională, parlamentarismul.

## Disolvarea parlamentului maghiar.

„Neues Pester Journal” publică următoarea scrisoare: „Încheierea sesiunii actuale a parlamentului e luată în vedere pentru timpul între 28 și 31 Ianuarie. Dină nu s'a fixat, fiindcă astăzi e cu greu a o fixa. Alegerile se vor face din 7 până inclusive 17 Martie. Prima zi de alegere va fi Luni, 7 Martie”.

## REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 11 Decembrie st. v.

## Din Austria.

Fără îndoială că un răspuns la declarațiunile cunoscute din vorbirea dela 16 Dec., rostită în casa deputaților din Viena de conducătorul Cehilor tineri, Gregr, publică acum organele Cehilor bătrâni următoarea manifestare: „Bărbații de încredere ai deputaților partidului național au hotărât următoarea manifestare: Pătrunși de convingerea, că monarchia austro-ungară este pentru poporul ceh cel mai sigur bastion al existenței sale ca națiune deosebită, și ținând minte, că Augusta ei dinastie, care în privința obârșiei sale dela regii care au domnit din vechime în acest regat, a fost chemată pe tronul Boemiei prin alegere liberă, a împărțit secolii de-arindul cu poporul ceh bucuria și durerea, așa că între ele s'a făcut o legătură, pe care a o rumpe numai acela se poate gândi, care fără respect la învățăturile istoriei nu s'ar înspăimînta a expune soarta națiunii prin aventuri temerare la periclitarea existenței, — condamnăm toate enunțările nepatriotice care, făcute cu ușurință păcătoasă, vatămă nu numai credința datorită, ci și adevărul și binele național, și ne exprimăm convingerea, că întreg poporul ceh, fără considerare la dispozițiile momentane schimbătoare ale singuraticilor, persistă în credința nestrămutată cătră dinastia sa, precum a dovedit nu demult Preagrașul nostru Împărat și Rege în mod atât de spontan și de strălucit. Sîntem de firma credinței, că Augustul nostru Monarch, convins de credința și devotamentul națiunii noastre și continuând a recunoaște importanța existenței și dezvoltării în toate privințele a ei, atât pentru imperiu, cât și pentru Preafinala dinastie, cu toată rezistența elementelor, care încă ne tot contestă deplina egală îndreptățire, și cu toate pedecile, care au trecut asupra noastră

din trecut, în dragostea și înțelepciunea Sa va realiza fericitoarea armonie a intereselor, care pentru amândoi este cea mai sigură garanție a viitorului fericit”.

Se telegrafează din Praga, că în prima ședință după Anul-Nou a parlamentului austriac se va pune în discuție subvenția societății de navigațiune pe Dunăre. Tot atunci se va prezenta și noul ministru numit din stînga germană. Opozițiile pregătesc pe atunci un atac combinat, atât contra guvernului, cât și contra societății numite.

## Convenția comercială cu România.

Din București i-se telegrafează lui „Pester Lloyd”, că deși nu sînt prospecte, că România va încheia în curînd cu monarchia noastră o convenție comercială, totuși există două momente, care vor face opinia publică română mai accesibilă pentru monarhie. Primul moment este sistemul prohibitiv al Franței, care produce o schimbare în sentimentele francofile ale cercurilor politice. Al doilea este împregiurarea, că, după încheierea convenției dintre Germania și monarchia noastră, România va plăti în Germania cu 1 1/2 mărci mai multă vamă pe cereale, decât Austro-Ungaria. Neputîndu-se presupune, că România va căuta războiul vamal cu Germania, este de presupus, că va căuta alianța economică cu puterile centrale.

## Incidentul bulgaro-francez.

Din Constantinopol se telegrafează, că ambasadorul francez de acolo ar fi prezentat Porții o notă, în care sînt formulate pretensiunile Franței în afacerea expulsării lui Chadourne. Se asigură, că Poarta consideră această afacere de internă a Bulgariei și că mai ales acum, după ce Franța a întrerupt relațiunile cu aceasta, nu poate interveni nici măcar pentru o aplanare pe cale amicală a lucrului.

## De ale diplomației.

„Pol. Corr.” află din Petersburg, că ambasadorul englez Sir Robert Morier, contrar scriilor de mai înainte, nu va părăsi deocamdată postul său. De altă parte este aproape sigur, că ambasadorul Germaniei la Petersburg, generalul Schweinitz, a cărui sănătate este sdruncinată, își va părăsi postul la primăvară.

## Politica vamală a Franței.

Se telegrafează din Paris, că ministrul de externe Ribot a evitat și în decursul desbaterilor vamale, urmate în cameră la 21 l. c., să dea deslușiri despre poziția ce Franța voese să iee față cu uniunea vamală a Europei-centrele. Ministrul Ribot voese să-și păstreze mână liberă. După cele mai noue declarațiuni ale lui Ribot, tariful minimal, care este în desbatere, se va aplica față cu 6 state, care au de prezent convenții cu Franța. Nu stă însă nimic în cale, ca mai târziu tariful minimal să se aplice și față cu alte state. După aceste camera a votat proiectul vamal.

## Se ved dorile!

Berlin, 18 Decembrie.

După o luptă crâncenă de două săptămîni Reichstag-ul german a aprobat convenția comercială între Germania și Austro-Ungaria. Împăratul Wilhelm și cancelarul imperial Caprivi așa au voit; pentru aceea a și votat majoritatea pentru convenție, deși cei mai mulți deputați erau din principiu în contra ei. Deabia sînt nouă luni de când majoritatea deputaților s'au pronunțat în această adunare pentru susținerea vămilor pe grâne, și astăzi ei votează cu un năcăz, ce nu se putea ascunde, pentru reducerea acestor vămii. Aproape toți vorbitorii au declarat, că ei se ved împinși la aceasta prin împregiurări ale politicii externe. Ei nu voiau să aducă guvernul în perplexități, căci altcum ei ar veni față cu Austro-Ungaria, aliatul lor, într-o pozițiune falsă. Pronunțându-se însă majoritatea industriașilor din Austria, mai ales Cehii și Slovenii, contra convenției comerciale, nu mai există niciăiri vre-o îndoială, că aci e vorba numai de o dorință a Ungariei, adică de un favor comercial al Maghiarilor.

Aceasta s'a înțeles îndeobște în imperiul german. Se vede limpede și lămurit, că în necunosința sa despre afacerile politice dl Caprivi, — până la repășirea principelui Bismarck acest om nu s'a interesat de alte lucruri decât de cele militare, — a fost sedus de șireții agenți ai guvernului maghiar. Reichstag-ul n'a voit să expună, — mai ales considerând și susceptibilitatea personală a împăratului Wilhelm, — guvernul său propriu față cu străinătatea, dar totuși afacerea l'a supărat. Mai mult însă e revoltată toată populația agricolă din Germania-de-Sud și de Nord în contra convenției comerciale, mai ales după ce bătrânul și măhnitul Bismarck a declarat destul de lămurit cum agenții maghiari au isprăvit „gheșeful”.

## FOIȚA „TRIBUNEI”

## Cronica lui Macarie.

Din „Vechile cronici moldovenesci până la Urechia” de Ioan Bogdan.

(Texte traduse din medio-bulgăresce.)

(Urmare.)

## Domnia lui Petru Voevod.

Într'același an și lună, din voința dumnezească, fu înălțat la domnie în Hârlău domnul Petru Voevod, feciorul bătrânului Stefan Voevod, — mulți ani s'e-i dea Dumneșeu — și fu miruit de mîna preasfințitului mitropolit kir Teoctist.

După un an de zile, în 15 Februarie 7036 (=1528), au adormit în Domnul la adînci bătrînețe miruitorul domnesc și dascălul Moldovei, mitropolitul kir Teoctist, căruia la moartea sa cu drept îi puseră marile nume ângereșc Teodor, fiindcă de Dumneșeu fusese dăruit turmei sale. Era bărbat sciutor ca nimenea altul, căci învățase din doască în doască cele vechi și cele nouă, și mult bine făcuse în viața lui. Călugărindu-se din tinerețe, toți câți l-au cunoscut mai de aproape mărturisesc, că au fost un om făcător de bine. 17 ani fără ceva s'au trudit în egumenia mănăstirii dela Neamțu, 8 ani deplin au fost episcop al țării de Jos, ear' în scaunul de mitropolit au stat 18 ani și 8 luni aproape, cu totul au slujit lui Hristos 60 de ani și mai bine. Și au pornit pîrintele nostru pe calea cea lungă, ca s'e-i

primea că dela dreptul judecător dreapta răsplătă a faptelor sale. Și nimenea se nu-i bănușcă pe dascălul și pîrintele meu sufletesc, fiindcă îl laud așa de mult. Ori-ce om nepărtinitor socotesc că tot așa l'ar judeca. Căci dacă omul ce povestesc despre lucrurile lumesci nu e în primejdie de a fi banuit de minciună, cu cât mai mult n'ar trebui să fie bănuț cel ce s'au îngrijit de lucrurile cele mai fînale?\*) Un om ca acesta e vrednic chiar de cunună. Dar' mai ales eu, carele cu cuvintele lui sufletesci m'am hrănit ca cu lapte și carele cu iubire părintească am fost crescut de dînsul, n'aș fi eu vrednic de ocara robului celui le-nes, care și-a ascuns talantul în pămînt, dacă n'aș arăta fructele străduințelor sale, dacă n'aș scoate la lumină pe un bărbat atât de bun, dacă n'aș da după puțină cinstea cuvenită unui pîrinte atât de iubitor de fiii sei? Și cu atât mai mult acum, după ce au încetat din viață? Acest între sfinți răposat pîrinte au fost îngropat cu sfințenie în mănăstirea dela Neamțu, unde din tinerețe fusese închinat lui Dumneșeu. Dumneșeu se ne ferească de rele prin rugăciunile lui, amin.

Un an după aceasta, în vreme de iarnă, au pornit Petru Voevod cu războiu împotriva Săcuilor, neam unguresc, și împărțindu-i os-

\*) Acest pasagiul obscur pare a avea înțelesul, că dacă au creștîmînt cei-ce povestesc despre lucrurile lumesci, din afară, cu atât mai mult creștîmînt trebuie să aibă cei-ce povestesc despre faptele duhovnicești. Poate că Macarie s'a gândit la împărțirea lucrurilor în exterioare și interioare, de care va fi citit de bună seamă în traducerea bulgară ale filosofilor bisericești bizantini, d. p. în Damascina.

tașii în două pâlcuri, trecut-au pe cele două căi de munte și au ajuns în țeara lor, și bătîndu-se în mai multe locuri cu fruntașii lor, peste tot locul i-au biruit pe Săcui, ear' cu pușcile de războiu au spart una din cetățile lor, ear' pe cei-ce se aflau într'însa pe toți sub ascușul sabiei i-au trecut. Deci după ce i s'au puse sieși se întoarse Petru Voevod la ale sale. (20)

Într'același an, luna lui Iulie, la rugărea craiului Ianăș ca s'e-i fie de ajutor împotriva domnilor acelor țeri, ce nu voiau să i-se supună, după ce-i făgăduia cetatea Bistriței cu tot ținutul dimprejurul ei și cu toate veniturile și alte multe făgăduindu-i, dacă va pune mîna pe domnie, trimisese domnul Petru Voevod pe cel dintîiu dintre boerii sei, pe Grozav, marele Vornic, și dându-i o parte din oameni le porunci să iasă în fața Brașovului pe drumul de jos, ear' altora le porunci să meargă tot acolo pe drumul de sus al Sucevei. Protivnicii Unguri, dacă au auzit de acestea, se gătiră bine împotriva amînduror oști, dar' de cei de sus i se îngrijiră așa de mult ca de cei de jos, și adunându-se nu puțini din domnii Ardealului și din episcopii altor ținuturi, avînd pușci grele cu dinșii, se apropiară de cei de jos, cari se aflau din sus de Brașov, și începură a se sumuța unii pe alții la luptă. Protivnicii se arătau a fi foarte tari, căci aveau o mulțime de arme, ce le dăc pușci, și altele mai mici asemenea acestora\*); pe unele

\*) Armele, numite aci pușci, sînt tunurile de astăzi, ear' celelalte, aseme ea lor, sînt pușcile de aji.

le slobodîau, ear' pe altele le aveau gata încărcate. Săcuii, ce se prefăcuseră a fi supuși, se uniseră și ei cu protivnicii. Creștinii începură bătaia chemînd ajutorul lui Dumneșeu. Protivnicii dînd dosul o luară diadată la fugă, lăsînd după sine toate pușcile de care am vorbit mai sus, cu care și cu călăreții cu tot; cei-ce se prîce la astfel de lucruri știu foarte bine de ce folos ni-au fost ele\*) atunci. Cădînt-au foarte mulți dintre dinșii, străpînși de sulite și măcelăriți la apa Bărsei: și erau ca un noroiu de lut, cum dăc psalmistul despre Avim cel vechiu și de sîmînțe străină la apa Chisului. Întorcîndu-se din războiu cu biruință creștinii și fruntașii lor luară multă pradă dela dușmani și cu mare cinste o aduseră domnului Petru Voevod. Ear' cei de sus, despre care am pomenit mai înainte, făcîră nu mai puțină isbîndă asupra dușmanilor și întorcîndu-se închinară și ei partea lor de pradă celui-ce i-au trimes.

Auînd craiul Ianăș despre acestea, se bucură și pe lîngă cetatea făgăduită adause încă una, anume Boluanaș.

După aceste întocmeli trimis-au Petru Voevod în cetățile dăruite pe boerii sei; Bistriței însă nu voia să predea acestora căma ce li-se cuvenia, ear' pilda lor o urmări și alte orașe, anume Brașovul și cele din prejurul lui, și cu toatele se lăpădară de craiul Ianăș. Atunci viteazul domn Petru Voevod se repezi el însuși asupra lor pentru a doua oară, în Septembrie al

\*) Se înțelege pușcile.

\*) Acest pasagiul n'are nici un înțeles aci; este o imitare a unui pasagiu analog din Manases.

Din aceste cauze indignațiunea despre Ungaria, mai ales despre cererile comerciale maghiare-ovresci, e în Germania generală. Se pune întrebarea, dacă nu tocmai Maghiarii au prin alianța politică cu Germania cel mai mare avantaj, deoarece ei fără acest razim puternic sigur n'ar pute în țeara lor purta lupta contra majorității imense nemaghiare. De aceea ar fi o prea cutezată cerere a Maghiarilor a exploata acum alianța politică ca o afacere de negoț. Toți aceia, care demult au arătat asupra pericolului, care consistă în împregiurarea, că alianța politică a imperiului german cu monarhia habsburgică consideră aproape exclusiv dorințele Maghiarilor, care tocmai ei reprezintă prin politica lor internă nechibzută o amenințare continuă a păcii europene; toate acele ceruri în Germania, care au privit cu indignațiune crescândă persecuțiunile Germanilor și ale celorlalte popoare leale din Ungaria prin birocrăția maghiară-ovrescă și prin sovinișmul pernicios, toți aceștia simt, că în sfârșit a sosit acum timpul pentru a opune pretensiunilor un „Până aici și nu mai departe!” Și dacă această necesitate e recunoscută acum de masele mari ale poporului german, avem a mulțumi convenției comerciale.

„Kreuzzeitung” a apucat în această privință înainte și a rămas credincioasă atitudinii sale de până aci.

Observ cu această ocaziune ceea ce am declarat deja de altcun și unei foi bucureșene, că eu nu sunt membru al redacțiunii a acestui ziar, ci am avut totdeauna o pozițiune independentă atât personalicesc cât și politicesc. „Kreuzzeitung” e organul vechiului partid al aristocrației prusiene; eu aparțin partidului german-național antisemit. Mă ved necesitat a declara acestea, fiindcă în timpul din urmă s'a întreprins dela Pesta pe cale diplomatică diverse încercări a face pe „Kreuzzeitung” responsabilă pentru activitatea mea politică. Foia a fost denunțată, afirmându-se din parte maghiară, că ea trimite emisari politici pentru a conspira în contra existenței statului ungar. Se înțelege aceste denunțări au rămas fără vre-un rezultat, din contră redacțiunea foii a declarat, că de aci încolo va continua lupta contra Maghiarimii dumănoscă Germanilor cu puteri și mai mari.

Astfel e și explicabil, dacă acum chiar și „Norddeutsche Allgemeine Zeitung”, organul lui Caprivi, trebuie să se întreprindă pentru Maghiari și acasă pe „Kreuzzeitung”, că asmuț în Austria antisemiții și Cehii contra ministerului Taaffe, și în Ungaria naționalitățile contra Maghiarilor! „Kreuzzeitung” îi răspunde astăzi prin un articol: „Ingropatori monarhiei habsburgice” (reprodus în parte de noi în numărul de ieri al „Tribunei”). Red. „Tribunei”, cari epitețe le dă, — nu fără cuvânt, — Ovresilor și Maghiarilor. Cu acești articoli din „Kreuzzeitung” înseamnă în tot cazul mai mult decât publicațiunii efemere ale vre-unei foi cotidiane, dovada s'gmul teribil ce-l fac toate organele guvernamentale din toate și dincolo de Leitha în gjurul lui „Kreuzzeitung” și că s'a chemat în ajutor chiar și foia cancelarului din Berlin!

Dar' și alte cerouri au manifestat în mod franc opozițiunea lor contra Maghiarilor. Ieri seara s'a ținut aici în Berlin un al doilea meeting, care prin o rezoluțiune și-a exprimat deplina sa recunoștință deputatului vienez Dr. Lueger. Adunarea a lădat, că în

mă ajunse în suiful ei și pe mine smeritul și mă puse în scaunul episcopesc al țerii-de-jos, Aprilie în 23. Acum se iau eărăși firul povestirii.

Vedând asadar' cu jale Petru Voevod cum Legea strimtorau țeara Moldovei și socotind a nu fi vitejie, ci o slăbiciune neiertată pentru omul viteaz, se nu-și răbune batjocura suferită, eși la luptă aprins de mânie, și ajungând în țeara lor, cădeau trupurile Leșilor dinaintea lui ca spicle, răbia peste tot locul păcurile lor și doboră la pământ pe căpeteniile lor; ast fel au acoperit tot câmpul de prin prejur cu trupuri, ear' apele le-au amestecat cu sânge, cetățile cele întărite le-au luat cu navală și pe Leși i-au silit să se tragă în țeara lor. Mulțumind lui Dumnezeu de biruință se întoarse Petru Voevod în anul dela facerea lumii 7047 (=1539), în vremea căsălegilor.

Dar', precum 'mi-se pare mie, nu este nimic neschimbăcios în această viață, nici puterea domnească, nici bogăția, și nu este fericire în viață, care să nu fie turburată de înfristări și vifore. Dar' ce vreau să dăc prin aceste cuvinte? Dumnezeu voinde să ne mustră pentru greșelile noastre, întocmai ca pe încercatul Iov, și-au împlinit pe căi ascunse gândul seu și de împlinitori au ales pe boeri. Ce și cum s'au întâmplat acestea, vino-mi în ajutor, cuvântule, și povestesc celor doritori de a ști lucrurile vrednice de aducere aminte și de istorisire.

(Va urma.)

sfârșit Germanii din Viena au devenit consicii de datorințe au de împlinit față cu monarhia; înainte de toate trebuiesc aduse mulțumirile dlui Dr. Lueger, pentru-că a avut curagiul a 'și ridica glasul în contra asuprii Germanilor din Ungaria.

Dar' în sfârșit s'a pronunțat aceasta pe față și în Reichstag-ul german. Deputatul Dr. Böckl, conducătorul partidului antisemit, a voit să clarifice în sedința de astăzi poziția imperiului german față cu Austro-Ungaria, aruncând indeosebi lumină asupra celor ce am av de așteptat dela alianța cu Maghiarii atât de mult lăudată prin dl Caprivi. Acest discurs Dr. Böckl l'a putut ține numai pe jumătate, fiind amenințat prin president, — sigur din considerații la acești aliați, — că-l va detrage cuvântul, deoarece referințele interne ale Ungariei nu aparțin Reichstag-ului german. Cu toate acestea vorbitorul a putut exprima, că simțimintele sale germane naționale sunt jignite, dacă imperiul german se umilește acum și economic înaintea acelor Maghiari, care persecută cu o ură infernală tot ce e german.

Cel puțin toate acestea sunt un început. Deoarece însă nimeni din aceia, care pășesc în imperiul german contra Maghiarilor, nu cere disolvarea alianței cu monarhia habsburgică, urmează în mod firesc, că din partea germană trebuie avut în vedere rapoarte amicale cu atât mai stricte cu celelalte naționalități ale ambelor părți ale monarhiei. Si aceasta e calea pe care vom merge acum cu toată hotărârea.

L. Schvennhagen.

### Dr. Lueger contra politicii maghiare.

(Urmare.)

Îl sfătuesc pe cancelarul imperial german Caprivi să binevoască a-și aduce aminte, cu câtă bucurie au fost salutați în anii 60 reprezentanții Românilor, care acuma pentru cancelarul imperial german numai există, tocmai de către Germanii liberali, pentru că s'a sperat, că astfel se va pute realiza centralismul dlui de Schmerling. (Așa este! în dreapta și stânga extremă.) De altă parte aș aminti cancelarului imperial general Caprivi și alte lucruri d. e. i. aș cetii un discurs, care l'a rostit deputatul maghiar, sau se dăcem mai bine jidano-maghiar Eötvös (Deputatul Schneider: Așa este!), vestitul apărător în procesul dela Tisza-Eszlar. Este interesant a aduce acest pasaj și aici în parlamentul austriac, și eu conțez cu siguranță, că dl president va permite citirea pasajului respectiv. Eötvös marele Maghiar, apărătorul în procesul dela Tisza-Eszlar, a vorbit astfel (vețesce): „Însă la amintirile glorioase ale triumfurilor și jertfelor din 1849 nu putem re-nunța”, — duii care cunosc istoria Austriei aci se însemnează că în 1849 în gura unui deputat maghiar — „Nu facem politică dintr'însele” — așa dăce Eötvös — „dar' din ele culegem comorile încrederei naționale pentru a o transplanta generațiunilor viitoare”. Și acuma ascultați (vețesce): „Câtă vreme monumentul lui Hentzi stă dinaintea ministerului de honveți, citadela de pe Blocksberg privește asupra capitalei, câtă vreme conștiința noastră națională — așa vorbește Jidano-maghiarul Eötvös — „este violată prin steaguri negre-galbine” — ascultați, stimatori mei domni — „prin cântarea imnului austriac la ziua Sfântului Stefan și prin tot felul de germanisări, trebuie să cultivăm în public aceste glorioase amintiri”. (Să auzim! în stânga extremă.) Domni mei, aceștia sunt Maghiarii pe care cancelarul imperial german îi consideră de isvorul seu, din care se pot lua înformațiuni bune despre Austro-Ungaria. Și, duii mei, trebuie ținut în vedere, ce tăpuș zace în cuvintele acestea, trebuie știut, duii mei, că Germanii din Ungaria sunt apăsați de Maghiari în mod ne mai aud și sunt despoiați de naționalitatea lor, trebuie știut, că acolo jos în Ungaria limba germană este formal exilată din școală și judecătoria, din toate oficiile, trebuie știut, că acolo jos în Ungaria fiecare German, care se folosește de limba sa maternă, este formal excomunicat. (Deputatul Dr. Foregger: Chiar ca la Slavi în Austria!) Acestea trebuie știute, prea onorații mei domni pentru a admira tăpuș, ba aș pute dăce im-pertinența acestui bărbat, care se lasă răpit la asemenea expresiuni, care dăce, că imnul poporal austriac și steagul negru-galbin îi vatămă conștiința. Nu, domnilor, aici în Austria cel puțin noi aici în Austria nu sîntem vătămați prin steagul negru-galbin și prin imnul poporal austriac. Eu cred, că nici un Slav (Voci în dreapta: Nu!), nici un Polon (Voci în dreapta: Sigur nu!), nici un Croat nu este vătămat prin acestea!

Vicepresidentul (dând semnul cu clopoțelul): Dle deputat, te ai folosit față cu cancelarul imperial german de o expresiune vătămătoare; te provoc la ordine! (Voci în stânga extremă: Nu! Nu! Nu s'a întemplat nimica! Dl president este rău informat! Ear'

au fost denunțanți colo sus! Neliniște prelungită.) Atunci am înțeles rău. (Voci: Sigur!) Dacă este așa, cade orice motiv de a dă duii deputat vro censură. (Deputatul Dr. Steinwender: Dar' să vorbescă la obiect! Aceasta nu este afacere comună! — Aprobări în stânga.)

Dr. Lueger (continuând): Este posibil, duii mei, că în rezistența contra tractatelor comerciale poate este un punct comun, poate este sentimentul instinctiv, de care vor fi mulți cupriși, că convențiile comerciale păgubesc încâtva popoarele muncitoare în favorul unui singur popor comerciant, anume a poporului ovresc. (Dep. Schneider: Foarte mult!) D-ii mei, la această părere sîntem poate seduși prin două momente. Unul este urletul de bucurie, care s'a intonat în întreaga presa jidano-liberală din toate țările atât în Ungaria, cât și în Austria-apuseană, în Prusia, în Elveția și pretutindenea. Acest urlet de bucurie — pentru mine cel puțin — este un semn, că trebuie să fiu foarte cu grijă, căci când aceia iubilează, eu totdeauna am sentimentul, că altcineva va plânge. (Foarte bine! în stânga extremă.) De aceea totdeauna grijesc cu minuțiositate, ca să știu, nu pot să ăsc lacrimi, respective să le împedec. (Bravo! în stânga extremă.)

Al doilea moment, care ne seduce la această părere, este împregiurarea, că aceste convenții au fost multă vreme tănuite în mod neobișnuit (deputatul Schneider: Dar' Ovresii au știut de ele!) și în fine graba teribilă, care se întrebunțează acuma pentru a pune convențiile la adăpost. Această teribilă grabă totdeauna este ceva suspect. De regulă se grăbesce omul numai atunci, duii mei, când voace se împedecă poporul a se cuge a nițel, când voace, ca să dăce așa, a folosi această furtună artificială de insufletire, pentru a vedea anumite lucruri acceptate fără examinare mai de aproape. În ciuda tinereții mele relative, eu sînt un parlamentarism destul de vechiu și am placerea nu numai de a șed în această înaltă casă, ci mai sînt, precum știți, și membru al consiliului comunal vienez și al dietei provinciale din Austria-de-jos. Și, prea onorații domni, acea experiență am făcut-o, că totdeauna, când una din aceste corporațiuni a fost surprinsă, totdeauna, când acești numiți domni au avut grabă mare, totdeauna fără excepție, au fost păgubite în modul cel mai simțitor cele mai vitale interese ale poporului. Fără excepție, duii mei, când e grabă la mijloc, există intenția de a trece, ca să dăce așa, cu o săvîtură peste anumite lucruri neplăcute și de a înăbuși dela început vocea rațiunii. (Aprobări în stânga extremă.)

A acuma, dl'or, dați-mi voe să trec la alte afaceri comune. Am declarat deja în anul acesta, și anume tot în sedința dela 24 Iunie a c., că nu sînt adversar necondiționat al așa numitelor cheltuieli militare. Am declarat dela atunci, că sînt de părerea, că fiecare stat trebuie să aibă în prima linie încrederea în puterea sa proprie, că numai acel stat, care în lăuntru și în afară este tare și consolidat, se va găsi amici buni și va fi în stare să apere de dușmanii temuți. Însă eu mai aderez și la alt principiu. Dacă votăm odată cheltuieli colosale, dacă locuitorii acestui stat sînt constrinși la asemenea cheltuieli, apoi mai trebuie luat în considerare un moment, anume trebuie să ne facem prieteni acolo, unde merge direcția naturală a influenței politice și economice. Sigur veți veți uni cu mine, când sînt de părerea, că d. e. în Germania politicesc nu mai avem nimica de făcut. Nici în Italia nu mai avem politicesc nimica de făcut. Nici în Elveția nu avem politicesc de căuta. Nici în Rusia nu avem politicesc absolut de căuta. În care parte merge deci direcția naturală a influenței noastre politice și economice? La întrebarea aceasta ajung la melodia, care totdeauna voin intona-o: Calea naturală, pe care are Austria să meargă, pentru a-și înmulți influența sa politică și economică, duce la Peninsula-Balcenică. În Peninsula-Balcenică este a se căuta debușul pentru industria și meseriile noastre. În Peninsula-Balcenică locuiesc popoare, care și-au apărut naționalitatea în mod onorific contra Turcilor și care sigur nu au cea mai mică tendență de a-și abandona naționalitatea proprie în favorul altei naționalități. Eu sînt de firma convingere, — și cred a fi poate în cazul acesta mai bine informat decât toți diplomații de meserie, — că Românii n'au tendența de a deveni Ruși. Eu sînt de firma convingere, că Sârbii n'au tendența de a deveni Ruși și că nici Bulgarii n'au tendența de a deveni Ruși. Numitele națiuni în cele din urmă trebuie să se alăture la un stat mare, sau cel puțin să se apropie cât de intim se poate de el, cătră un stat, care le oferă garanția, că-și pot desvolta naționalitatea și că într'însul găsească scutul contra ori-cui. (Bravo! Bravo! în stânga extremă.)

(Va urma.)

### Din diecesa Aradului.

Dela Arad primim următoarele știri:

(Să vedem de o replică; provocăți sîntem.) Sinodul diecesan din Arad, la 1872, voinde ca exhibitul consistorial să aibă caracterul cel-l au și exhibitul altor diecaterii, aduse sub nr. 115 decial, că fiecare poate să-și procure informațiuni sau să-și facă copii simple sau autenticate. Așa s'a și urmat de atunci. Nu s'a pomenit, că cineva ar fi cerut informațiuni sau acte, și n'ar fi obținut.

Dar' acum, ce să veți? Pentru-că „Tribuna” a dat născari informațiuni despre Cenadul-unguresc, vine „Telegraful Român” în nr. 123 și vorbește despre călcarea de jurământ din partea cutărui funcționar consistorial.

Dacă „Telegraful Român” nu are scire despre citatul decial al sinodului diecesan, scușabil este, — dar' noi prin această informându-l, eată i-se oferă privilegiul să-și voreagă opiniunea.

Pentru-că, constrinși de faimoasele negocierii, am dat publicului adevăruri și acte, ni-se impută divulgarea de secrete, subminarea autorității. Pare că autoritatea ar av lipsă de neadevăruri, ca să se poată susține. Ar fi atunci autoritate slabă, și o logică tristă, în sinedriul nostru!

Recunoașcem că sînt și secrete consistoriale, dar' nimeni nu le-a divulgat. Cine și ce abusus face de secrete? vom spune de altă dată. Deasemenea vom expune altă dată, că „Tribuna” și-a câștigat merite în afacerea cu Cenadul.

Acuma ne așteaptă tesa, la care invită „Telegraful Român” dăcend: „Atragem atențiunea celor chemați asupra specialității din diecesa Aradului, cu înșeporți școlari mireni... după vocațiune advocat, pe care cei mai mulți îl cunosc numai din execuțiuni, sau notar comunal, care cât de curat la mîni se fie, poporul totuși îl ține de cel mai aproape tiran al seu”.

Sînt șesespădece ani de când nu mai avem nici un inspector mirean. „Tel. Rom.” nu acie, sau ignorează aceasta. În atîta bună de vreme n'ajunse scirea dela Arad până la Sibiu? Publicând „Biserica și Școala” aserțiunile din „Telegraf. Rom.” nu le face nici o îndreptare, deși acie, că inspectori mireni nu mai există. Așa se tănuiesc un adevăr, presupunend că lumea nu-l vede.

Onorații cetitori se vor interesa a ști, că acei inspectori școlari mireni ce instituțiune a fost și cum a trecut. Vom face istoricul în următoarele:

Când s'a publicat legea 38 din 1868 pentru instrucțiunea publică poporală, aveam teamă că perdem școalele noastre confesionale. Protopopul Ioan Pap, unul dintre bisericani de frunte, se face inspector reg. ung. de școale, și tot asemenea singurul Miron Romanul inspector reg. ung., și eu modul acesta amîndoi angageați pentru școale comunale. La vederea acestor exemple ne era frică să nu se impresioneze preoțiunea. Mireni alergară deci într'ajutor, și dela prima constituire pe baza „Statutului Organic” primiră a se împărți eu preoții pe inspectiunea școlară câte 6—10 școale la un inspector. A durat aceasta până după venirea dlui Mețianu de episcop. Și dacă se dăce, că de când eu „Statutul Organic” s'au înființat la 100 de școale nou, caută să adăugem, că în proporțiune cele mai multe datează din acel period de pace și de lucru, când inspectori erau și preoți și mireni.

Venind dl Mețianu de episcop și-a luat în programă cum scutele aserțiuni ale sale, că a) protopresbiterii nu sînt deajuns pentru multe agonde, fără se recer mai multe protopresbiterate cu noi protopresbiteri; b) sînt prea mulți inspectori școlari, și anume nu trebuie mireni, ci inspectiunea școlară să se încredințeze protopresbiterilor. — Bunul cetitor observă, că între aceste două aserțiuni este mare contradicție; însă o intențiune aveau comună: ut aliquid fecisse videatur... la anul încetară inspectori mireni.

Pentru-că au fost unii advocați și alții notari comunali nu ni-se pare în drept nici „Telegr. Rom.”, nici „Bis. și Școala” să-și persifleze, numindu-i executori și tirani. Înțelegem înclinațiunea unor foi oficiale a deveni foi de curte, organe personale: pentru laude la onomastica, la sîrbarea zilei natale și altele. Dar' ne doare vedend, că și-au uitat sorgintea diecesană într'atîta, încât să-și permită satire asupra funcționarilor diecesani fără nici o ansă. Chiar din contră am socoti noi, că merită pomenire onorabilă cei-ce în funcțiuni diecesane au lucrat cu zel și cu abnegațiune și au reputat spor eminent.

Organe oficiale sau de curte au și împărații sîlbateci din Africa, cum ne spune călătorul Maltzan, și adevă este căte un individ, care bate dimineța până seara la un fund de ciubăr sau donge, în pragul colibei

împărate ci, mai strigând și din gură frumseșile și vitejiile împăratului; dar' nu insultă pe cei mai dînainte împărați și funcționari.

Dacă acele organe din Africa ar veni pentru educațiunea la colegii lor din Sibiu sau Arad, li-ar succeda să învețe — mai multă sîlbătecie.

### CRONICĂ

**Audiențe la Curte.** M. S. Monarhul a primit ieri în audiență pe baronul Szveteny, comandant al corpului de armată din Ardeal, și pe baronul Thümmel, reprezentant al monarhiei la Belgrad.

**Numire.** M. S. Monarhul a conferit contelui Cziráky Bela, consilier alic și ministerial extra statum în ministerul comun de externe, titlul și caracterul de șef de secție.

**Baronul Fejervary n'a demisionat!** Semioficiosa „Bud. Cor.” anunță, că ministrul de honveți cu ocaziunea duelului seu n'a demisionat, după-cum se svonise, deci reacțiunea sa nu este necesară.

**Maria Valeria autoare.** După exemplul archiducesei Stefania, archiducesa Maria Valeria asemenea a scris o operă literară, și anume o piesă teatrală, pentru două persoane. Rolurile au și fost învătate, și era să se joace de Archiducesa Stefania și fiica Sa Elisabetha acum, la 24 Dec., fiind ziua onomastică a M. S. Împăratesei, dar' din cauza indispoziției Archiducesei Maria Valeria reprezentația s'a amînat.

**Avis.** Se aduce la cunoștința lectorilor, că ministerul de finance prin ordinul seu 2621 a dispus a oareea din circulație a timbrelor postale vechi dela 31 Decembrie 1891 încolo, și avisează pe cei care s'ar mai folosi de aceste timbre, că vor fi supuși pedepșelor oficiului măsurării competențelor. Cei, care au deposite de asemenea timbre, le pot, în Ardeal, înainta și schimba la direcția financiară din Sibiu în intervalul dela 1—31 Ianuarie 1892.

**Revistă.** Prințul Lobkovitz, comandant al corpului de armată din Budapesta, de patru zile trece în revistă trupele dela Budapesta. Pe fiecare și a trecut în revistă câte două regimente. Cea din urmă revistă a fost ieri.

**Instalare.** La 21 Decembrie s'a făcut cu mare pompo instalarea comitului-suprem al Hunedorei, a baronului Szentkereszty György. La marginea comitatului noul comite a fost primit de vicecomitele Barcsay Kálmán, de secretarul seu Biro József și de funcționarii din cercul Orșiei. În numele cetățenilor din Deva a rostit discursul protopopul Hollaky. Seara s'a făcut o retragere cu torte și musică, și s'a dat un banchet, la care au participat 400 persoane. — Ear' la 22 l. c. s'a făcut instalarea comitului-suprem Dr. Török Albert la Odorheiu.

**Banchet.** Banchetele în onoarea comitului-suprem se țin și în Ieri s'a dat un banchet în onoarea comitului-suprem Molnár al Timișoarei, care a fost distins de M. S. Monarhul.

**Tabla regească din Cluj.** Senatul tablei regești s'a constituit pe anul viitor la tabla regească astfel: President: Eugen Perczel de Perczel. I. Senat pentru partea civilă: President Eugen Perczely. Substitut: presidentul de senat Nicolau Heppes, ori judele de tablă Iosif Pop. Judi: Wilhelm Müller, Iosif Pop, Francisc Gyárfás, Samuel Nemes, Eugen Gál, Dionisie Szász; notari de senat Dr. Bela Bodolla, Carol Bokor. II. Senat civil: President: Presidentul de senat Nicolau Heppes, substituit: judele de tablă Wilhelm Müller, judi Wilhelm Müller, Francisc Gyárfás, Mihail Boeskor, Samuel Nemes, Eugen Gál, Dionisie Szász, Ludovic Szentkirályi, Ladislau Hosszu, baron Bela Rudnyánszky, Hugo Kain. Notari: Dr. Hugo Baintner, Alois Bisze. III. Urbarial. President: presidentul de tablă Eugen Perczely; substituit: president de senat Nicolau Heppes ori judele de tablă Francisc Gyárfás Judi: Iosif Pop, Francisc Gyárfás, Dionisie Szász, Coloman Horváth, Ladislau Hosszu, notari de senat Dr. Bela Bodolla, Zoltan Csaba. — IV. Comercial-cambial: Senat: President: presidentul de senat Nicolau Heppes, substituit: judele de tablă Iosif Pop; judi Iosif Pop, D. Szász, Acățiu Szöcs, Hugo Kain; notari: Dr. Bela Baintner, Alois Bisze. — V. Penal. President: presid. de senat Iosif Schneider, substituit: judele de tablă Ioan Mezei. Judi: L. Szentkirályi, E. Csányi, A. Szöcs, Dionis Ádám, C. Horváth, L. Hosszu, br. B. Rudnyánszky, Hugo Kain. Notari Zoltán Csaba, Carol Bokor.

**Ultima chitanță.** Foile budapeștane spun, că acum înainte de sîrbători s'a așigat în cancelaria dietei avisul, că deputații își pot lua diurna pe întreg Decembrie, adăugend, că sînt ultimele chitanțe ce deputații vor da, deoarece ce e mai mult ca probabil, că dieta va fi disolvată.

**Locotenent mort în fîntînă.** Din Neutra se scrie, că o mare nenorocire s'a întemplat acolo. Comandantul taberei din barace honvedesici de acolo, locotenentul Szikl Pál, în urma unei nenorocite nebagări de seamă a cădut alături în fîntînă, unde s'a găsit mort.



[1174] 12—

Şeful serviciului de întreţinere al C. F. R.  
Bucureşti, Calea Victoriei Nr. 124.

## [1169] 4—6

Agentura generală pentru Transilvania din Cluj.

Dr. I. Crișianu,  
secretar II

[1177] 2—6

**Fabrica de încălțăminte aradană Antal Gorzó si Comp.**

👉 Preturile după listă sunt cele mai moderate. 👈

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octombrie 1891.

## Budapesta—Predeal

| Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat | Tren de perșoane | Tren accelerat |
|------------------|----------------|------------------|------------------|----------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|
|------------------|----------------|------------------|------------------|----------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|------------------|----------------|

Editura și tipăritura Institutului tipografic, societate pe acțiuni în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Neaga